

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kovátsits László (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 18-án kelt 19.P.21.654/2011/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes által üzemeltetett ... honlapon ...-én jelent meg közlemény „Milliókat fizetnek barátoknak, rokonoknak ... önkormányzatánál” címmel. A cikk alcíme „80 milliót fizetett ki az egykori elszámoltatási kormánybiztos vezette ... Önkormányzat, többek között rokonoknak és hű embereknek”.

A felperes sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő, amelynek az alperes a törvényes határidőn túl, de a kereset beadásának tényéről nem tudva részben eleget tett és helyreigazítást tett közzé a ... honlapon.

A felperes a közzétett helyreigazítást részteljesítésként elfogadta és fenntartott kereseti kérelmében olyan tartalmú helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest, amelyből kitűnik, hogy a cikk valótlanul állította, hogy jóval több tanácsadásra szerződött az önkormányzat a 2011-es esztendőben, mint a korábbi polgármester idején.

Az alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Az önkéntes teljesítés tekintetében nem vitatta, hogy a perindításra okot adott. Előadta, hogy álláspontja szerint a fenntartott kereseti kérelem vonatkozásában hiányzik a felperes keresetőségi joga, mert a korábbi önkormányzat helyett és nevében, illetve a volt polgármester nevében a felperes érdemben nem léphet fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és megállapította, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik.

A le nem rótt illetékről úgy rendelkezett, hogy a felperes és az alperes is egyaránt 13.500 forintot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet indokolásában ismertette a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályokat, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §-át, 10. §-át, 16. §-át, 18. §-át, 12. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK. 12, 13. és 14. számú állásfoglalását, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB számú, 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatát és annak indokolását, a Pp. 3. § (5) bekezdését, a 163. § (1), (2), (3) bekezdését, a 164. § (1) bekezdését és a 206. § (1) bekezdését.

A korábbi vezetés külsős szerződéseinek tekintetében az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet nem találta alaposnak, egyetértve azzal az alperesi érveléssel, hogy önmagában a cím, illetve a szövegben a felperes személyének szerepeltetése még nem alapozza meg valamennyi kitétel tekintetében az érintettséget.

Az elsőfokú bíróság szerint a 2008. évi, illetve 2009. évi szerződések vonatkozásában alapvetően a ... Önkormányzat, illetve a név szerint említett ... korábbi polgármester érvényesíthet igényt. Az alperessel egyezően úgy ítélte meg, hogy a kifogásolt kitétel tekintetében, a felperes nem rendelkezik keresetőségi joggal, ezért a keresetét minden további érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A volt képviselőkkel való szerződésekre való leírás vonatkozásában rögzítette, hogy az alperes a helyreigazítási kötelezettségének eleget tett, de az önkéntes helyreigazításra rendelkezésre álló idő után, ezért a perre okot adott, így a perköltség számítása szempontjából a felperes e körben pernyertes, ezért a perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Jogorvoslati kérelmében ismertette az előzményeket, majd a cikkben foglaltakat, illetve a PK. 12. számú állásfoglalását.

Erre hivatkozással rögzítette, hogy a sérelmezett állítás a szerződéskötési gyakorlatát bírálta az összehasonlítás módszerével, és a valótlán tények alapulvételeivel azt a hamis látszatot keltette, hogy pazarlóan bánt az önkormányzat vagyonával. Ezt azzal kívánta alátámasztani, hogy elődjénél jóval többet költött tanácsadói szerződésekre.

Az írás kiinduló pontja a ... Önkormányzat által rendelkezésre bocsátott „október 3-a után kötött szerződések” elnevezésű táblázat volt, amelyet alapul véve megállapították, hogy 80 millió forint értékben kötöttek tanácsadói szerződéseket. Ez azonban nem felel meg a valóságnak, ugyanis a táblázat az önkormányzat által

valamennyi külsős céggel, illetve magánszeméllyel kötött megbízási szerződést tartalmazza, nem csak a tanácsadói szerződéseket. Az említett szerződések között szerepel katasztrófavédelmi feladatok ellátásra szóló megbízási, takarításra, konyha üzemeltetésére szóló megállapodás is. A nem tanácsadói szerződések az összes megbízási szerződés kb. 20 %-át teszik ki, ami álláspontja szerint nem tekinthető lényegtelen pontatlanságnak.

A cikk állítása szerint a tanácsadói szerződésekre fordított 80 millió forint áll szemben a ... által fizetett 40 millió forinttal szemben. Azonban ... 2009-ben tanácsadásért különböző cégeknek 164.000.973 forintot, magánszemélyeknek 32.765.000 forintot teljesített. Ebből következik, hogy az általa tanácsadásra fordított összeg nem kétszerese, hanem kb. harmada a ... által ugyanerre a célra fordított összegnek.

Hivatkozott arra is, hogy a valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén a közszereplő is ugyanolyan feltételekkel jogosult személyiségi jogvédelemre, mint bármely más személy.

Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelően az alperes helyreigazításra kötelezését.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetése, döntése is helytálló, azzal a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, még a 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák, és a médiatartalom szolgáltatónak a hiteles, gyors és pontos tájékoztatás a feladata [13. § (1) bekezdés]. Az Smtv. arról is rendelkezik, hogy tiszteletben kell tartani az emberi méltóságot, az emberi jogokat, a magánélet és más személyhez fűződő jogokat (Smtv. 14. §, 16. §, 18. §).

A törvény 12. § (1) bekezdése alapján ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy való tényeket hamis színben tüntetnek fel, akkor az érintett követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, illetve mely tényeket tüntet fel hamis színben, továbbá melyek a való tények.

A valótlan sajtóközleménnyel szembeni védelem független a sajtószerv véttlenségétől és a kifogásolt közlemény valóságtartalmáért a sajtószervet objektív felelősség terheli, így az alperes sajtójogi felelősséggel tartozik.

A Legfelsőbb Bíróság PK. 14. számú állásfoglalása értelmében a sajtóközlemény vitatott tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani.

A Ptk. 85. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. A jelen perre irányadó PK. 13. számú állásfoglalása értelmében

igénnyel az léphet fel, akinek személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

A perbeli írás szerint „jóval több tanácsadásra szerződött az önkormányzat az idei esztendőre, mint az előző polgármester idején”. A helyreigazítási kérelmében és keresetében is kifogásolt sérelmezett kitétel nem közvetlenül a felperes személyére, hanem az önkormányzatra vonatkozó állítás volt, illetve ...-t, a korábbi polgármestert érintette.

E közlés tekintetében tehát nem áll fenn a felperes személyes érintettsége, ezért a Ptk. 85. § (1) bekezdése, valamint a PK. 13. számú állásfoglalás I. pontja alapján keresetösségi joggal nem rendelkezik.

Mindezek kiemelése mellett a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta, és a pervesztes felperest a fellebbezési eljárásban felmerült perköltségek megfizetésére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján kötelezte.

Budapest, 2011. szeptember 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő